

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

03 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte - Timofti Vladimir
Judecători - Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de Circumscripție Cahul – Calendari Dumitru prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Denev Ivan xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 15.08.2018-20.08.2019;
2. Instanța de apel: 09.09.2019-14.11.2019;
3. Instanța de recurs: 27.02.2020-03.06.2020.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 20 august 2019, cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art.364/1 Cod de procedură penală, Denev Ivan a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1), lit. a) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de 1 an.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate față de Denev Ivan, se suspendă condiționat, pe un termen de probă de 1 (unu) an.

A fost respinsă cerința procurorului de a încasa din contul inculpatului Denev Ivan, cheltuielile judiciare.

1.2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Denev Ivan, urmărind scopul vătămării corporale a unui membru de familie, la 05 mai 2017, aproximativ la ora 21 și 30 minute, aflându-se la sine acasă în xxxxxl, fără vreun motiv întemeiat, a inițiat o ceartă cu concubina sa, Costiuc Ina, după ce i-a aplicat ultimei multiple lovituri cu un bici pe diferite părți ale corpului, astfel, cauzându-i victimei Costiuc Ina, echimoze masive pe ambele coapse, care se atribuie la vătămare corporală ușoară, în urma căror acțiuni ultima a fugit de acasă și s-a adresat după ajutor organelor de poliție.

Acțiunile lui Denev Ivan, au fost încadrate juridic în prevederile art. 201/1 alin. (1), lit. a) Cod penal, conform indicilor - violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale și a sănătății.

2. Sentința menționată a fost atacată *cu apel*, la data de 03 septembrie 2019, de către procurorul în Procuratura raionului Cahul, Cara Mihail, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Denev Ivan, să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1), lit. a), Cod penal și cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de 1 (unu) an. Totodată, să fie admisă cererea procurorului și să fie încasate de la inculpatul Denev Ivan xxxxx cheltuielile de judecată, în mărime de 320 lei.

2.1 În motivarea apelului s-a invocat că, prima instanță a determinat toate circumstanțele de fapt și de drept în ceea ce ține de vinovăția inculpatului Denev Ivan, în săvârșirea infracțiunii incriminate, apreciind corect probele prezentate și a ajuns la concluzia justă de al recunoaște vinovat în săvârșirea infracțiunii din speță. Însă, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de fond nu a ținut cont de toate criteriile privind individualizarea pedepsei, stabilind acestuia o pedeapsă prea blândă, care riscă să nu-și atingă scopurile pedepsei penale.

Mai mult ca atât, a indicat acuzarea prin stabilirea pedepsei cu suspendarea condiționată a executării acesteia, riscă să nu fie atins scopul de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni din partea inculpatului. Or, ultimul până în prezent reprezintă un pericol pentru partea vătămată, Costiuc Ina, deoarece domiciliază cu ultima într-un domiciliu și ar putea săvârși asupra acesteia acțiuni criminale. Cu atât mai mult, acțiunile de violență în familia inculpatului Denev Ivan și părții vătămate Costiuc Ina, existau și până la săvârșirea infracțiunii în cauză, fapt confirmat prin materialele anchetei sociale, anexată la materialele cauzei penale.

Un alt motiv menționat de către procuror, care impune casarea sentinței instanței de fond, este respingerea cerinței procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată. Or, cheltuielile de judecată în suma de 320 lei, suportate în legătură cu întocmirea raportului de expertiză nr. 2018111D0020 din 11 ianuarie 2018, au fost pe deplin confirmate prin informația anexată la materialele dosarului penal. În acest sens, este neîntemeiată argumentarea instanței de fond, precum că statul are obligația de a demonstra vinovăția persoanei, or, în cazul din speță, statul și-a onorat această obligație prin proceduri legale, suportând cheltuieli pentru buna desfășurare a procesului penal. Totodată, art. 229 Cod de procedură penală stipulează direct că, condamnatul poate fi obligat la recuperarea cheltuielilor de judecată. Mai mult ca atât, refuzând în satisfacerea cerinței procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată, prima instanță nu a stabilit că, încasarea acestora poate influența substanțial situația materială a persoanelor care se află la întreținerea inculpatului.

3. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 noiembrie 2019 a fost respins ca nefondat apelul declarat de către procurorul în Procuratura raionului Cahul, Cara Mihail, și menținută sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central, din 20 august 2019.

În rest celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

3.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, prima instanță corect a examinat și a acceptat cererea inculpatului Denev Ivan, privind judecarea cauzei în procedura simplificată, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, considerând că, din probele administrate rezultă că, fapta inculpatului Denev Ivan, este stabilită și există suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, după cum o cer prevederile art. 364¹ alin. (4) Cod de procedură penală și corect a stabilit starea de fapt.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate în faza de urmărire penală și în cadrul examinării cauzei în instanța de fond, care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Prima instanță just a ajuns la concluzia că, fapta prejudiciabilă reținută în culpa inculpatului Denev Ivan, a avut loc și a fost săvârșită de el, în circumstanțele descrise mai sus. La momentul judecării cauzei și pronunțării sentinței, prima instanță corect a calificat acțiunile inculpatului în baza alin. (1), lit. a), art. 201¹ Cod penal, violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale și a sănătății.

Verificând aspectele de drept operate de către prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului Denev Ivan, Colegiul judiciar a considerat că, prima instanță a elucidat pe deplin toate circumstanțele importante pentru stabilirea unei pedepse echitabile, stabilind inculpatului o pedeapsă echitabilă, din următoarele considerente.

În acest sens, Colegiul judiciar a considerat necesar de a invoca că, inculpatul Denev Ivan, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea unei infracțiuni care se consideră drept una mai puțin gravă că, toate aceste momente pe deplin au fost elucidate de către prima instanță și inculpatului Denev Ivan, i-a fost stabilită o pedeapsă echitabilă, care este în stare să contribuie la reeducarea și corectarea acestuia, precum și la restabilirea echității sociale.

Instanța de apel a considerat că, prima instanță a ținut cont de datele din chestionarul de evaluare a riscurilor de violență în familie, precum și de copia ordinului de restricție de urgență nr. 2017150018 din 11 septembrie 2017, emis de către agentul constator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul, Condorachi Viorica, anexate la materialele dosarului, care confirmă existența cazurilor de violență în familie, unde ultimul avea calitatea de agresor (f.d 13-14); totodată, potrivit datelor din ancheta socială, întocmită de către Comisia de examinare a condițiilor locative și sociale al satului xxxxx, având în componență primarul xxxxx, Stoianov Valeri și asistentul social, Milceva Anna, s-a stabilit că, în familia inculpatului și părții vătămate există cazuri de violență domestică provocată de consumul abuziv de alcool (f.d 21-22).

Colegiul judiciar a considerat că, prima instanță a luat în considerație aceste circumstanțe constatate la stabilirea pedepsei inculpatului Denev Ivan, iar procurorul neîntemeiat a invocat în apelul declarat, precum că instanța de fond nu a dat o apreciere

faptului existenței violenței domestice în familia inculpatului și părții vătămate, până la caz.

Instanța de apel a respins argumentele procurorului precum că, dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei de către inculpatului Denev Ivan, nu va restabili echitatea socială și nu va atinge scopul pedepsei penale. Or, în ședința instanței de apel, partea vătămată Costiuc Ina, a declarat în mod expres că, după săvârșirea infracțiunii pentru care a fost condamnat, inculpatul Denev Ivan are o atitudine bună față de ea, nu aplică violența fizică.

Mai mult ca atât, potrivit materialelor cauzei penale, inculpatul Denev Ivan nu dispune de antecedente penale, fapt confirmat prin revendicarea eliberată pe numele acestuia de către subdiviziunea de informații și evidență operativă al Inspectoratului de Poliție Cahul. (f.d 52)

Totodată, potrivit cazierului contravențional al inculpatului Denev Ivan, ultimul niciodată nu a fost atras la răspundere contravențională (f.d 84).

În cadrul examinării apelului, s-a constatat că, inculpatul Denev Ivan are la întreținere doi copii minori, fiind unicul membru al familiei angajat în câmpul muncii și care are venituri, activând în calitate de cioban. Respectiv s-a constatat cu certitudine că, venitul familiei inculpatului constituie doar din câștigul acestuia, din activitatea de cioban. Din aceasta perspectivă, plasarea inculpatului în închisoare pentru executarea reală a pedepsei stabilite, poate influența negativ asupra condițiilor de viață a familiei acestuia, or membrii familiei inculpatului riscă să rămână fără unica sursă de existență.

Având în cumul toate circumstanțe constatate, Colegiul judiciar a considerat că, prima instanță corect a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, stabilindu-i inculpatului pedeapsa cu închisoare, cu suspendarea condiționată al executării acesteia, iar toate argumentele procurorului în sensul anulării suspendării condiționate a executării pedepsei, urmează să fie respinse ca neîntemeiate. Mai mult ca atât, Colegiul judiciar a menționat că, o pedeapsă prea aspră poate genera sentimente de jignire și neîncredere în lege, ce poate duce la rezultate contrare scopului pedepsei penale.

În ceea ce ține de încasarea cheltuielilor judiciare suportate de către organul de urmărire penală în cadrul prezentei cauze penale, Colegiul judiciar a considerat că, aceasta cerință a procurorului urmează să fie respinsă, ca fiind lipsită de orice suport juridic.

4. Decizia instanței de apel a fost atacată, cu *recurs ordinar* de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de Circumscripție Cahul – Calendari Dumitru, indicând temeiurile prevăzute la pct. 6) și 10) art. 427 alin.1 Cod de procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei în partea stabilirii pedepsei și a soluției privind cheltuielile judiciare și dispunerea rejudecării cauzei, în această parte, de către instanța de apel, în cazul în care eroare judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

4.1 În motivarea cerințelor sale recurentul a indicat că:

- la stabilirea pedepsei, atât instanța de fond, cât și instanța de apel au interpretat eronat regulile de individualizare a pedepsei penale, au liberat neîntemeiat inculpatul de pedeapsa penală aplicând prevederile art.90 Cod penal.

- instanța de fond în sentința sa, nu a indicat care sunt circumstanțe atenuante sau circumstanțe importante și care sunt efectele acestora și dacă aceste permit condamnarea cu suspendarea condiționată a pedepsei.

- instanța de fond, de două ori a luat în considerație faptul că inculpatul Denev Ivan a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise. În primul rând la stabilirea pedepsei inculpatului (în privința inculpatului a fost aplicate prevederile art.364¹ Cod de procedură penală) și în al doilea rând la aplicarea în privința lui prevederilor art.90 Cod penal, ceea ce nu se permite conform art.364 alin.(8) Cod de procedură penală.

- inculpatul Denev Ivan deja a beneficiat de faptul că a recunoscut vinovăție, astfel cauza în privința lui a fost examinată în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, conform prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală.

- instanța de apel constatând o eroare comisă de instanța de fond, care a inclus circumstanța recunoașterii vinovăției ca o circumstanță importantă și posibilă pentru aplicarea art.90 CP, menține în vigoare sentința instanței de fond.

Prin urmare, ținând cont de circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii săvârșite, comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii, ca obiect juridic special al infracțiunii au constituit, relațiile sociale cu privire la solidaritatea familială, ca potrivit datelor din chestionar de evaluare a riscurilor de violență în familie, precum și de copia ordinului de restricție de urgență nr.2017150018 din 11 septembrie 2017, care confirmă existența cazurilor de violență în familie, unde inculpatul avea calitatea de agresor, ca potrivit datelor din ancheta socială, întocmită de către Comisia de examinare a condițiilor locative și sociale al xxxxx, s-a stabilit că, în familia inculpatului și părții vătămate există cazuri de violență domestică provocată de consumul abuziv de alcool, conchide acuzarea că, urmează a fi casată decizia instanței de apel, în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, și urmează a fi dispusă executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece doar prin executarea reală a pedepsei, inculpatul va conștientiza gravitatea acțiunilor, precum și va fi atins scopul legii penale de restabilire a echității sociale, de corectare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Consideră recurentul neîntemeiată soluția instanței de fond și instanței de apel de a respinge cerința privitor la încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului Denev Ivan în beneficiul statului în sumă de 320 lei.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii

instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit textului recursurilor se invocă, ca temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin.1) pct. 6) Cod procedură penală, susținând, că decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, și pct.10) Cod de procedură penală instanța a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

5.1. Referitor la temeiul de recurs invocat de recurent prin prisma pct.6) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, *Colegiul penal lărgit* constată că, temeiul menționat nu și-a găsit confirmare, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414, 415, 417 alin.8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Colegiul penal constată că argumentele din recursul declarat de acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de Circumscripție Cahul – Calendari Dumitru sunt neîntemeiate, iar motivele aduse în susținerea temeiurilor invocate nu pot fi reținute, hotărârea instanței de apel corespunzând tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legale și întemeiate.

5.2 Referitor la eroarea de drept prevăzută de art.427 alin.1) pct.10) Cod de procedură penală, potrivit căreia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel dacă s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul penal în raport cu motivele invocate în recurs, care sunt declarative, constată că o astfel de eroare nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat în acest sens, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate întrucât instanța de fond i-a aplicat inculpatului Denev Ivan în baza art. 201¹ alin. (1), lit. a) Cod penal, cu respectarea prevederilor art.90 și aplicarea art.364¹ al.8 Cod de procedură penală, o pedeapsă echitabilă și în limitele legii penale.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține faptul, că argumentele invocate de recurent precum că inculpatul poate fi corectat și reeducat cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în instanța de apel, și asupra acestora instanța judecătorească s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată, concluzie, care instanța de recurs o însușește.

Astfel că, Colegiul penal este solidar cu concluzia instanței de apel privind suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilită inculpatului pentru comiterea

infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1), lit. a) Cod Penal pe o perioadă de 1 an, fiind luat în considerație faptul că inculpatul a recunoscut vina în comiterea unei infracțiuni mai puțin grave îndreptate împotriva unui membru de familie precum și împotriva integrității corporale și sănătății persoanei, s-a căit sincer de cele întâmplate, partea vătămată în ședința de judecată a declarat că, după săvârșirea infracțiunii inculpatul are o atitudine bună față de ea, fapt ce demonstrează că scopul pedepsei poate fi atins și cu aplicarea în privința acestuia a prevederilor art.90 Cod penal, adică condamnarea cu suspendarea executării pedepsei cu închisoare.

Argumentul recurentului precum că, urmează a fi casată decizia instanței de apel *ținând cont de circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii săvârșite, comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii, ca obiect juridic special al infracțiunii au constituit, relațiile sociale cu privire la solidaritatea familială, ca potrivit datelor din chestionar de evaluare a riscurilor de violență în familie, precum și de copia ordinului de restricție de urgență nr.2017150018 din 11 septembrie 2017, care confirmă existența cazurilor de violență în familie, unde inculpatul avea calitatea de agresor, ca potrivit datelor din ancheta socială, întocmită de către Comisia de examinare a condițiilor locative și sociale al xxxxx, s-a stabilit că, în familia inculpatului și părții vătămate există cazuri de violență domestică provocată de consumul abuziv de alcool, nu poate fi reținut or, anume aceste circumstanțe au fost puse la baza stabilirii celei mai severe sancțiuni penale și anume pedeapsa sub formă de închisoare, prevăzută pentru comiterea infracțiunii în cauză.*

Această concluzie este legală, argumentată, bazată pe cumulul de probe, verificate și apreciate de instanța de apel or, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la pedeapsa stabilită inculpatului, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

5.3 În ce privește solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în sumă de 320 lei suportate în cadrul prezentei cauze penale Colegiul penal ține să menționeze că atât prima instanță cât și instanța de apel corect au respins solicitarea dată or, raportul de expertiză judiciară din 12 ianuarie 2018 (f. d. 33) a fost ordonat de către organul de urmărire penală, fiind acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării. În sensul dat, Colegiul penal constată faptul că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin numirea efectuării expertizelor, reprezintă cheltuieli

judiciare ce au fost achitate din bugetul statutului, conform prevederilor art.143 al.2 Cod de procedură penală (pînă la modificările din 09 februarie 2018).

Instanța de recurs relevă dispoziția alin.(2) art.229 Cod de procedură penală potrivit căreia, *instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare...* Prin urmare, se atestă că norma dată nu poartă un caracter imperativ, ci unul facultativ, lăsând la discreția instanței de a hotărî asupra chestiunii plății cheltuielilor judiciare, ținând cont de împrejurările cauzei și suportării acestor cheltuieli.

Aceste norme procedurale invocate de acuzatorul de stat și menținute de instanțele de fond nu reglementează încasarea obligatorie din contul inculpatului a mijloacelor bănești, cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizei, care sunt achitate din bugetul de stat.

Astfel, sunt apreciate ca fiind corecte concluziile instanței de apel referitoare la respingerea solicitării înaintate de către acuzatorul de stat privind încasarea de la inculpat a sumei de bani menționate mai sus, cu titlu de cheltuieli suportate.

Generalizând cele expuse mai sus și constatând, că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului, de către instanța de recurs nu este identificată vreo eroare gravă de drept, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate prin prisma temeiurilor de casare prevăzute de pct.6), 10) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală și prin urmare, se impune inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

6. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de Circumscripție Cahul – Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe *Denev Ivan xxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **02 iulie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie